

Förvaltningsrätten i Stockholm

Mål nr 758-19

Per-Ola Larsson ./ Stockholm kommun angående laglighetsprövning enligt kommunallagen

Förvaltningsrätten i Stockholm har förelagt Stockholms kommun genom dess socialnämnd, nedan staden, att yttra sig över Per-Ola Larssons, nedan klaganden, överklagande av socialnämndens beslut den 11 december 2018, § 11. Med anledning av detta får staden anföra följande.

Bakgrund

Stockholms stad har ett program mot hemlöshet för åren 2014-2019. Utifrån det har en treårig hemlöshetsstrategi genomförts åren 2015-2017. I budget för 2018 finns uppdrag att utvärdera den treåriga hemlöshetsstrategin och föreslå åtgärder för fortsatta arbetet inom hemlöshetsområdet. Med anledning härav har socialförvaltningen kartlagt de satsningar som genomförts samt vilka resultat som satsningarna lett till. Socialförvaltningen har under våren 2018 skickat ut en enkät till aktuella stadsdelsförvaltningar där de ombads beskriva satsningar som genomförts samt vilka resultat som satsningarna lett till. Rådet för funktionshinderfrågor har haft möjlighet att behandla ärendet den 6 december 2018. De har inte inkommit med något yttrande.

Det överklagade beslutet

Socialnämnden har den 11 december 2018, § 11, fattat ett beslut att godkänna förvaltningens redovisning av användning av medel för den treåriga hemlöshetsstrategin.

Överklagandet

I överklagandet har klaganden yrkat att beslutet ska upphävas. Klaganden har anfört att beslutet strider mot lag och mot kommunfullmäktiges instruktion för funktionshinderråd. Klaganden har härvid anfört i huvudsak följande. I 5 kap 7 § socialtjänstlagen (SoL) föreskrivs att kommunen ska inrätta bostäder med särskild service. Det ankommer alltså på socialnämnden att verkställa detta. Beslutet strider i första hand mot 5 kap 7 och 8 §§ SoL. Det åligger socialnämnden att anskaffa

bostäder till de hemlösa. Socialnämnden kan inte av ekonomiska skäl underlåta att skaffa bostäder åt de hemlösa. För att inte drabba kommunens kostnader kan kommunens tillgångar t.ex. placeras i bostadsrätter. Att placera några miljoner kronor av stadens tillgångar i bostadsrätter skulle endast medföra att vissa ränteintäkter skulle minska. Men det torde vara en rimlig kostnad för att de hemlösa enligt 5 kap 4 § SoL ska få leva ett värdigt liv och känna välbefinnande. Det är kommunens skyldighet att inrätta bostäder för sådana personer som omnämns i 5 kap 7 § SoL. För att möjliggöra detta ska socialnämnden enligt 5 kap 8 § SoL samverka med landstinget och olika organisationer som t.ex. kyrkor, handikapp- och pensionärsorganisationer. Så har inte skett. Vidare har socialnämnden underlåtit att bereda detta ärende i nämndens funktionshinderråd.

Inställning

Staden yrkar att överklagandet ska lämnas utan bifall. Klaganden har inte framfört några omständigheter som medför att beslutet ska anses olagligt enligt 13 kap 8 § kommunallagen.

Bemötande

I 5 kap 7 § SoL anges följande. Socialnämnden skall verka för att människor som av fysiska, psykiska eller andra skäl möter betydande svårigheter i sin livsföring får möjlighet att delta i samhällets gemenskap och att leva som andra. Socialnämnden skall medverka till att den enskilde får en meningsfull sysselsättning och får bo på ett sätt som är anpassat efter hans eller hennes behov av särskilt stöd. Vidare anges att kommunen skall inrätta bostäder med särskild service för dem som till följd av sådana svårigheter som avses i första stycket behöver ett sådant boende.

I 5 kap 8 § SoL anges följande. Socialnämnden skall göra sig väl förtrogen med levnadsförhållandena i kommunen för människor med fysiska och psykiska funktionshinder samt i sin uppsökande verksamhet upplysa om socialtjänstens verksamhet på dessa områden. Kommunen skall planera sina insatser för människor med fysiska och psykiska funktionshinder. I planeringen skall kommunen samverka med landstinget samt andra samhällsorgan och organisationer.

resultatet från denna kartläggning. Det är således endast en redovisning av hur medlen har använts under åren 2015-2017.

Vad gäller samverkan i nu aktuellt ärende så har samverkan skett genom att ärendet har remitterats till kommunstyrelsens råd för funktionshinderfrågor som har haft möjlighet att behandla ärendet. Trots att samråd således har skett får tilläggas att enligt stadens mening omfattas inte rent administrativa och organisatoriska beslut i de åberopade bestämmelserna om samverkan. Godkännandet av aktuell redovisning utgör i huvudsak en administrativ åtgärd som saknar direkta rättsverkningar. Enligt stadens mening är det således inte en samverkansfråga om staden beslutar att godkänna en redovisning av de hemlöshetssatsningar som gjorts samt vilka resultat som satsningarna lett till.

Med hänvisning till vad som ovan anförts och då klaganden inte heller i övrigt anført någon omständighet som föranleder att stadens beslut är olagligt i något hänseende som avses i 13 kap 8 § kommunallagen så anser staden sammanfattningsvis att överklagandet ska avslås.

Bilagor:

Socialnämndens beslut 2018-12-11, 11 §, om redovisning av den treåriga hemlöshetssatsningen